

וְאֵלֹ נְדָרִים פָּרַק אֶחָד עֶשֶׂר נְדָרִים רִ"ן פב.

## מסורת הש"ס

(ה) (דף עט:), (ז) (ש"ך  
לע"ז),

דברים שבו לבניה הוין: לרנן  
כפי נך. אי עיני נפש או דברים  
שבו לבניה מהמלה לוא משמע  
שבו מדוי אלבניה: משו דנשוה  
אני מן יהודים רבי יוסי קמי לה  
דמר רב הונא כולה פיקין. כולה  
ממי דמתימר ר' יוסי מני להו:  
מאי מדקמי ר' יוסי אומר אין אלו  
וכו למי לו מו למימי הכי וזי  
דברי ר' יוסי. ללא לרנן דהא אכמי  
ליה מלן דפליג ש"מ דמלן ואילן  
הוין כולה נפש כרבי יוסי: כל  
דריש: של עיני נפש: חן מן הנאמי  
על פלוגי שאינו מפר. ללא רבי לא  
דרי עיני נפש ולא דברים שבו  
לבניה: אבל אמרה הנאמי פלוגי עלי.  
שלא אהנה ממנו דרי דהי ליה נדרי  
עיני נפש: פירות מדריגו וזי  
היינו דומיה דהנאמי פלוגי עלי וקמי  
ביא לה ממדינה אחרת דאין יבול  
לספר: אמר רב יוסף. ר' קמי ביא  
זי ממדינה אחרת דלמרה פירות  
מדריגו מן שביא מן השוק עלי אל  
מה שמביאין לה אחרים או היא עצמה  
יבולה ליתנה מלן הלכך לא יפר ללא  
זי עיני נפש: אמר ר' אבהו דמימי

היו עיני כלל דלא אסרה לגמרי פירות המדינה עליה אלא אותן שביצא  
לה הוא אצל הנחת (א) פירות עלי דקאסרה על נפשה לגמרי בין עיי  
עממו בין עיי אחרים הסה הו עיני הלכך יצר: **פירות חטווני**. היינו  
דומיא דהנחת פלוני על קומה ולא יצר: **כמנו**. שנהכל אינו גביל **דקא**  
**סיפא** אם לא היתה **פרנסתו** אלא **ממנו**. שנהכל אינו גביל **דקא**  
אלא מאותו חטווני ולא מאחר לפי שאינו מאמיתו חה אינו מאמין אלא  
לבעל ולא לשלומו: **ה ריו** וי **יפיר**. וי **ויביל** לה. ומדקח רישא דקא  
איתא איהו יתו לא אפשר לאוקומה משביא אתה דאם איתא דקא מייית  
הוא מיתוקמא שכתביה ויכד קושין לרובתה: **אלא**. לעולם ודאי  
דקאמרת רישא דקא מיייתא היא ופסי' הכי לא קשיא ליה לשמואל  
דממין ר' יוסף היא: **סומאי** אינו יכול לנסב דקמין. (ד) ואפי' דקאמך  
פירות המדינה זו ופירות חטווני זה קסם לאו לשמעת דלית יכול להפס  
לגמרי רישא דקא אעייני נפש קאמך אכל מפר משום דרבינו שביב לבניה  
שאפשר לעממו ולא לאחרים. והא דלמך שמואל משמיה דלוי דהנחת  
פלוני עלי מפר בין לעממו בין לאחרים רבנן היא דעייני נפש הוי:  
ר"א אלא (א) הא דקמין סיפא אם לא היתה פרנסתו אלא ממנו  
שהחטווני מהנהו לבעל בתנסו הוא רישא דקא מיייתא חטווני זה בתנס  
עלי כגון קמא מיייתא חטווני לנורמ דלרוביה דחטווני למינח עלי בתנס  
ומאי איתא בין צבא דרישא לצבא דסיפא אלא צבא דסיפא הוי מן  
חטויו דקמין אם לא היתה פרנסתו אלא ממנו וצבא דרישא לא תריא  
פרנסתו עליוהי אלא וימנא הוי דקא יתיב ליה מפירותיו וקאמך  
דלית יכול להפס דאפי' דקאמך דלוי בתנסו דהנחת פלוני עלי והוא  
מיוצחא דשמואל דלמך דהנחת פלוני עלי מפר. והא דקא מיייתא  
איהי לאו דוקא דהוא הדין דקמייית בעל אלא אידי דסיפא נקט  
בשל בעל נקט ברישא בדידה וקאמך כגון דלמית איהי: **אלא**  
**רישא**. דקתני פירות חטווני זה עלי רבי יוסף היא דקאמך לעיל:  
מלה

מדסיפא ע"כ בשאי אפשר לה ליטות מחותן פירות חלף ע"י בעל כגון מן הפירות אלף אם חשבור על דברו וע"י לרידך דמוקמת ליה בדלחמ מימח חזירי דרישא גמי ע"י דומיא דסיפא היא בשאי אפשר לה ליטות מנסחטאט עולות נעטס אחד אלף דנסחא קמייתא מיחורא לא קושטא קלחרת דרישא מיוקומח בשאכרה עליה פיריחוי כל אמו לא היא ולר' יוסי אין הכי נמי דלויי יכול להפר משום דברי עיני נפש ו

יפר חלקו ומשמשתו ותהא נטולה מן היהודים  
וואי אמרת נדר ענוי נפש הוי אמאי תהא  
נטולה מן היהודים ש"מ \*דברים שבינו  
לבינה הויין לרבנן תבעי לך משום דנטולה  
אני מן היהודים ר' יוס' קתני לא דאמר רב  
הואנא כוליה פידקן רבי יוס' היא אמאי כיון  
דקתני ר' יוס' אומר אין אלו נדרי ענייני נפש  
למלה ליה תו למיתנא הרי זה יפר דברי רבי  
יוסי שמע מינה מכאן ואילך רבי יוס' היא  
אמר שמואל משמיה דרבי יכל נדרים בעל  
מפר לאשתו חוץ מן הנתייב על פלוני  
שאינו מפר אבל הנאת פלוני עלי מפר תנן  
פירות מרינה וזו עלי ביא לא ממרינה אחרת  
אמר רב יוסף דקאמרה שתביא ת"ש פירות  
תנוני זה עלי אין יכול להפר הכא נמי דקא  
אמרה שתביא אתה לא היתה פרנסתו אלא  
בממונו הרי זה יפר ואי אמרת דקא אמרה  
שתביא אתה אמאי יפר אלא מדסיפא דלא  
במייתי בעל הוי רישא דקא מיייתא היא  
אלא רישא אין יכול להפר ודקא מיייתא היא  
ומתני'

אחר לא דמי להנאט פלוגי ענ  
א"כ הוה ליה לתימני ביאל  
דעל"ה קמי ביאל לה ממדני  
בעל אע"ג דלית לה חתנא  
פירות עולט פני דקמי  
ווימא דסופא ופס"ה אע"ג  
קתנא ע"י בעל קמי הרי  
עלי וזמ"ה קמי סופא ייני  
מפר רישא לרשא כסופא  
מזל מפר אכל כסופא כיון  
שמע מסיפא וכו' ה"ל דאמור  
לה לנאטויי מפירות הוה  
לה מנדובא אחריני אין יכו  
אסא דאמי יפס"ה אל  
מדסיפא דקא מסיפא היא  
עיקר הגירסא. וה"פ מדסי  
שסברה עליה פירותיו אפי  
עילה אלא היבא דקמי  
פירות על היבא דקמי  
לפסר בההוא גוונא נמי  
ליכא מידי בין רישא לכסופא  
מזנו כללד וסופא קמי אס  
מזנו אלא מדסיפא דלא  
הו"ל געטע אדמור דה"ק  
מיימי לכו להנאו פירות  
דאע"ג דמיימי לכו היא גוט  
דברא מדסיפא דקא מיימי  
אין חתנווי רוצה להספיק  
ליה סתמוא אמת כ"ה ע"ג  
אלא כסופא כיון שגדירה הנא  
אין רישא אין יכול לה  
אפי כסופא היא ווימא  
חולל דאמור מפר סתמא ואלא

יוסי קחני להו דכיון דקחמי ר' יוסי ואיהו גופיה אמר אלו הן נדרי עמי זה יפר דברי ר' יוסי אלא לאשמועינן אכזרי לרזון בעתי ק"ל דלמחא שמשי עימי נפש הוא ומפר בין נלמחו בין נלחמו: ולענין הלכה כיון דבעיין לאשמועינן קטקטיין לתומרה ואינו מפר אלא משום דברים שבינו לבניה. ואמאי מ"ד דנהי לאל אפשיטא הכא אפ"ה אפשיטא לה ממזמריה דשמואל דאמר במקור אבל הנחת פלוני עלי מפר ואי מהא לא אורי דבי קאמר מפר דברים שיש בהו עניי נפש קאמר ואכזרי מיזין לתימר דנפש שמשיה הוהטו מין בו עימי: אמר שמואל משמיה דלוי כל נדרים צנל מפר לאשמו. והוא דעו נדרי דהו נפש: חוק מנהאסי על פלוני. דדה לא הוי לה עימי נפש: אבל נכאס פלוני עלי מפר. דכיון דלחא בה עימי נפש אע"פ שלא נדרה אלא מתאמר יפר: יבוא ממדינה אחרת. אבל פירות מדינה ממדינה אחרת עליה יכול להפר וכו"ה בצומרת הנחת פלוני עלי שאני יכול להפר: דקאמרה שפכיא אסא. כגון דקאמרה פירות מדינה זו עלי אס מביאס אמה אבל כשיביאס אחר לא שפכס עליה וכיון דיש לה חנה בצומת פירות של אותה מדינה ע"י

יתת לה תקנה ליהנות מאחוז פלוני. וכי'  
 אחר מפירות אותה מדניה איכא למימר  
 חזר משום שאס לא היתה לה תקנה ע'  
 "אחר מפר דהא רישא דלמרה קונס  
 י"ה ישר באמרה שפתיא אחא מתוקמא  
 יתת לה תקנתא ע"י אחר כיון דלית לה  
 ישר משום דה"ל כלומרת הנחת פלוני  
 ה' ממדינה אחרת לומר דטעמא דמנ'  
 י"ה רישא דלמרה לית לה תקנה ע"י בעל  
 יתת לה תקנה ע"י בעל לא ישר: אלא  
 ליה שפתיא אסא. ומש"ה כיון דלפשר  
 י"ה גופיה ע"י אחר ואיהו נמי מזי מימי  
 לנאסר: ואי אמרת דלמרה ליה שפתיא  
 רישא נהו דמנא חנוני ע"י אחר אלא  
 ישרא נהו דקא מייסא אלא כן היא  
 דקתי הרי זה ישר מתוקמא ע"כ  
 היכא דקמייתא היא דאי לא אפרינו  
 ע"י בעל אחאי יפר אלח ודאי בכל עני  
 תקמי פסחא חנוני וז' עלי און יכול  
 מנא ואפ"ה קמי און יכול להפיר דהא  
 לא דברישא מיירי שלא היתה פרנסתו  
 היתה פרנסתו אלח ממנ. ואיכא נסחי  
 ע"כ הוי רישא דקא מייסא היא ודלח  
 יפא ע"כ מיירי דתקמא אש"י דלא  
 נמי נמי מיירי בזהא גוונא גופיה  
 מתקרו עלה. ואיכא חו נסחי אחריתא  
 ע"י רישא דקא מימיני איחי וה"פ  
 חן אלח לו ובעה"ל: אי אפשר לא ליהנות  
 קיון דלא לא אחאי יפר רישא נמי דקא  
 פריחו ואפ"ה תקנס היא בעצמה. וכל  
 ודקמיסא היא. כלומר אין ודאי  
 אקשיא לשמאח דמתני' כולה ר' יוסי  
 משום עיני נפש משמע כרובן ט"ל.  
 והאי

עין משפט  
ור מצודה

ב' א מ"י ס"ב מהל'  
 נדרים הל' א (ב ג)  
 סמנ לאין רמנ טוש"ע י"ד  
 סימן רלד סעיף סו:  
 י"ד ב מ"י ס"ס טוש"ע שס  
 ספ"י נה ועין ככ"מ:

## תוספות

[illegible][illegible]

ד'הימ'ר (נפולען) וועט'נ'ט צעפירט דא' אפער נון האט ד'הימ'ר נון שארמ'ט כל פירות שיוצא מלכות מדינ'ה יפר ויכז משמעת הלשון מדקדק'ט דמיינ'ט בעל באפור רשא דמיינ'ט איז'י באפור ונחנם העל'ה הלשון ויה' דקס'ט'ס ברדא בלא רשא בלא רשא דקס'ט'ס כיון דנפיק'ט פאר פער על יד' נבא'ת אחר'ס תאי איר'א און פרעמ'ט אל'ס ממנו בן נמי מתפרנס מתאחר'ס יפר לשמואל אל'ס רשא דמיינ'ט איז'י באפור בלומר שנדר'ה פירות מדינ'ה לגמרי דא' אפער על ב'ן יצא'ס יחד